

Я — АПТЫМІСТКА!

Бяспрэчна, кніга — адна з самых вялікіх прыдумак чалавека разумнага. Не ў апошняю чаргу для людзей, якія працуюць з кнігай, і для устаноў, якія кнігу захоўваюць, устанавілі свята: Дзень бібліятэкі.

Жыццё — хуткаплынная справа, і таму паспеець за ўсімі яго правамі надзвычай складана. Таму як "post fact"...

Калі часам будзеце ў гаспадарцы эксперыментальнай базы "Анопаль" і яе аднайменнай цэнтральнай сядзібе, не палянуіцеся, абавязкова зазірніце ў мясцовую сельскую бібліятэку, якой вось ужо амаль дваццаць гадоў кіруе нязменная гаспадыня Людміла Віктараўна Лютаровіч.

Я ўпэўнена, калі арганізоўваць сельскую бібліятэку нанова, то прыкладам можа служыць менавіта Анопальская.

Невялікае, утульнае памяшканне, дзе з густам растулены паліцы, а на іх — кнігі. Кому трэба будзе папрацаваць з даведчай ці энцыклапедычнай літаратурай, спецыяльна ўстаноўлены сталы для наведвальнікаў чытальнай залы. Для тых жа, хто пакуль слаба арыентуецца ў свеце кніжак, абавязкова дапамогуць указальнікі на тэмах, якія замацаваны на кожнай кніжнай паліцы: "Не забыць той грозны час", "Куток сямейнага чытання", "Лекі ляснога царства", "Умей быць здаровым", для дзетак — "З кнігай жыць — век не тужыць" і г.д.

Дарчы, калі вы падумалі, што сельская бібліятэчка — гэта фонд з наўнасцю кніжак, як у сябе дома, то вы памыляецеся: гаспадыня Лютаровіч можа пахваліцца фондам больш як у 6000 асобнікаў. Да гэтага Людміла Генадзьеўна смела дадае незлічоную колькасць часопісаў як нашых, беларускіх, так і расійскіх выдавецтваў, праўда, няхай сабе і не вельмі "свежых", затое вельмі цікавых!

На сённяшні дзень самымі актыўнымі чытачамі мясцовай бібліятэкі з'яўляюцца пенсіянеры і школьнікі, спецыялісты і рабочыя эксперыментальнай базы, студэнты. Практыкуе паважаная бібліятэкар і абслугоўванне сваіх чытачоў па месцы пражывання апошніх. Гэта пенсіянеры, інваліды першай групы.

— Людміла Генадзьеўна, скажыце, калі ласка, якая літаратура сёння карыстаецца найбольшым попытам?

— Можна вылучыць некалькі асаблівых накірункаў нашых кнігалюбаў: гэта дэтэктывы, так званыя "жаночыя раманы", прыгодніцкая літаратура, фантастыка, пе-

рыядычныя выданні. І за год, у прыватнасці мінулы, кнігі на абанемента атрымалі 450 чалавек. Да ведама — на 14 верасня гэтага года — ужо 407, з іх 92 наведвальнікі — дзеці! — У дзень, — далей распавядае Людміла Генадзьеўна, — іншы раз прыходзіць да 30 чалавек! Для нашай мясцовасці, паверце, гэта вельмі добры паказчык.

Між іншым, калі ўсё ж такі нейкіх кніг не хапае, тады Людміла Генадзьеўна, карыстаючыся такой паслугай як бібліятэчны абмен, накіроўваецца за спецыяльнай літаратурай ці ў нашу раённую бібліятэку, ці нават у Пушкінскую, у Мінск.

— Пэўна, вы сваіх кліентаў нейкім чынам і заахвочваеце сядзі заходзіць?!

— Так. Праводзім гутаркі, выставы, агеньчыкі, сустрэчы з цікавымі людзьмі. На нядаўнюю сустрэчу запрасілі нашага мясцовага вядомага трававеда, у мінулым ветурача гаспадаркі Арсенія Акімавіча Капельяна. Прывязджалі да нас і госці са сталічных фармацэўтычных фірм з паходамі на здароваму ладу жыцця.

Разам з добрымі сябрамі, Анопальскім сельскім домам культуры і, у прыватнасці, рэжысёрам і кіраўніком танцавальнага гурта "Світанак" Нінай Віктараўнай Карнішка арганізоўваем і праводзім разнастайныя мерапрыемствы для нашай гас-

падаркі і яе працаўнікоў. Вельмі добра людзі успрынялі нядаўняе раённае свята "Зажынкi", якое, як вы ведаеце, адбылося ў э/б "Анопаль". Таксама ёсць у нас добрая традыцыя: урачыста праводзіць на пенсію работнікаў сельгаспрадпрыемства. Рыхтуем, зноў жа такі з Нінай Віктараўнай, цудоўныя ранішкі, канцэртныя праграмы, святы вечаскі...

Вяртаючыся да справы бібліятэчных, дадам, у Людмілы Генадзьеўны для самых скуруплёных чытачоў маецца і дадатковы картатэка. Калі, напрыклад, выбарка па перыядычных выданнях і заканадаўству павінны быць ва ўсіх бібліятэках, дык у Анопальскай ёсць яшчэ дадатковыя — па медустановах і іх паслугах з нумарамі тэлефонаў і адрасамі, сетрадыцыйных метада лянчэння, практычных парадак па дамаводству, кулінарыі, марынадах і г.д.

— Прыемна, — распавядае далей Людміла Генадзьеўна, — што народ пачаў, вобразна кажучы, "вяртацца" ў бібліятэкі. Быў колькі часу таму такі момант, што мы былі ў разгубленасці ад усеагульнай апатыі да нашых устаноў. Паўсюдна ў продажы тады былі добрыя мастацкія выданні па вельмі "смешных" цэнах. Зараз жа, не кожны здолее адаць за кнігу 5-10 тысяч рублёў — накладна. А ў нас, дзякуючы дапамозе і раённай бібліятэкі, у тым ліку і Галіны Аляксандраўны Казловіч, і шэфскай падтрымцы кіраўніцтва эксперыментальнай базы і Уладзіміра Георгіевіча Баланчука асабіста, маем неабліжкі фонд у сваім карыстанні. Канешне, хацелася б больш мець і энцыклапедычнай літаратуры, і добрых ілюстраваных выданняў для дзяцей, падлеткаў... Але я аптымістка і спадзяюся, што знойдуцца добрыя людзі, якім неаб'якава, на чым выхоўваюцца нашы нашчадкі...

Таццяна ГАЦУРА.

Жыве Скарыны запавет

Каб любіць сваю родную старонку, патрэбна заўсёды памятаць, што мы — беларусы, жывём на зямлі беларускай, якая корміць і апрачае нас, суцяшае і аберагае ў час нягод. Беларускі народ мае славетных продкаў. Іх дзейнасць складае цэлыя эпохі ў культурным жыцці краіны. Наша зямля нарадзіла Рагвалода і Рагнеду, Еўфрасінню Полацкую і Кірылу Тураўскага, Міколу Гусоўскага і Францыска Скарыну, Казіміра Лышчынскага і Сімяона Полацкага, Сымона Буднага, Стэфана і Ляўрэнція Зізаніяў...

Гісторыя беларускай зямлі складвалася драматычна. Як жылі нашы славетныя землякі, што хвалявала іх, якую спадчыну пакінулі нашчадкам? Адказаць на гэ-

тыя і іншыя пытанні паспрабавалі бібліятэкары Мінскай РЦБ на гістарычным уроку «Жыве Скарыны запавет», прысвечанаму Дню беларускага пісьменства і друку.

Загадзя ў бібліятэцы была аформлена выстава «Праз смуту стагоддзяў дайшло да нас слова», прысвечаная славетным беларускім дзеячам, якія ўнеслі значны ўклад у развіццё беларускай пісьменнасці і друку.

Юныя чытачы бібліятэкі даведаліся, калі ўпершыню стала адзначацца гэта свята і што ў аснову яго была пакладзена ідэя асэнсавання гістарычнага шляху, пісьменнасці і друку на Беларусі. А шлях гэты пралягае ад часоў увядзення хрысціянства на беларускую зямлі і да сённяшніх дзён.

Наталля ЖПРОЎСКАЯ,
галоўны бібліяграф Мінскай РЦБС.

Наша жыццё. — 17 верас.